

ULTIMATE

SPIDER-MAN®

ISSUE
42

BENDIS
BAGLEY
THIBERT

MARVEL®

BY
КОМІКСИ ПА-БЕЛАРУСКУ

Сучасны
Чалавек-
Павук
№42 (2000)
пераклад
і афармленне:
Козыраў Сяргей

На самой справе я
хацеў пабачыцца са
свайёй **дзяўчынай!!!**

Але гэта
зусім не тое.

Вось гэтага
мне хацелася
меньш за ўсё.

Я лячу праз увесь Квінс, апрануты ў жаласную пародыю на мой і без таго сумніўны касцюмчык...

...магчыма, мне
прыйдзецца змагацца
з хлопцам, пра якога
я нічога ня ведаю.

(Добра хоць паліцэйскія ўказваюць напрамак, бо я сам не маю разумення, куды ісці).

А що буває, калі я змагаюся з кимсьці, аб кім **нічога** ня ведаю?

Правильна, звичайна
мене калечаць.

Але гэтым разам я зраблю
ўсё магчымае і немагчымае,
каб мяне не адолелі.

Хто мне сапраўды сапсуе настрой,
дык гэта публіка. Мяне засмяюць, калі я
з'яўлюся ў недашчым касцюме
Чалавека-павука.

Так, я вельмі хачу захаваць
у сакрэце маю асобу.

Але гэты напугатовы касцюм можа
раскрыць усім маю тайну.

Такім чынам, задача
нумар адзін: застацца
непабітым. Нумар два:
глядзець, каб мяне не
высмеялі. І тры: маг-
чыма, з гэтым таемным
Гелдафам можна будзе
дамовіцца...

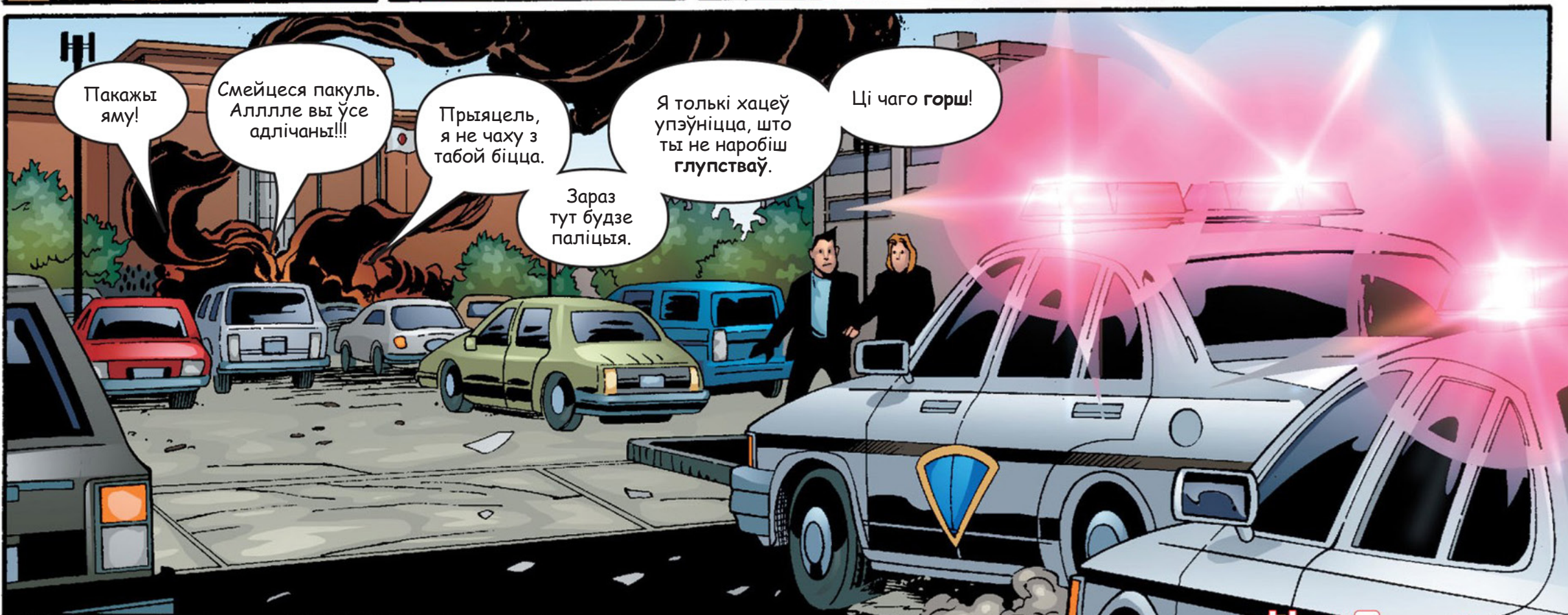
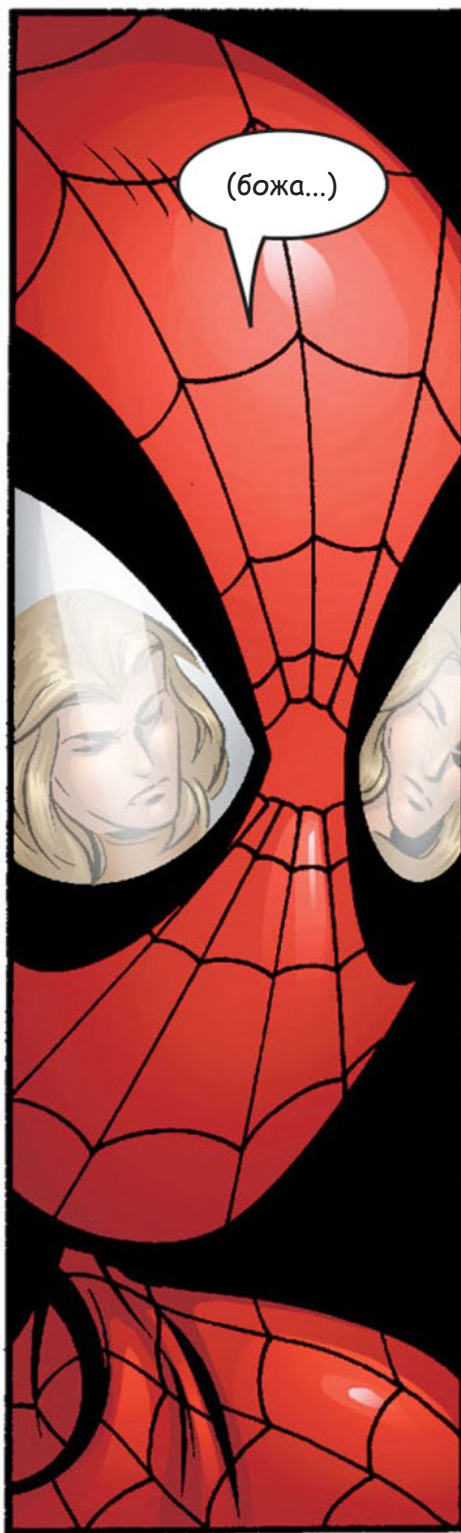
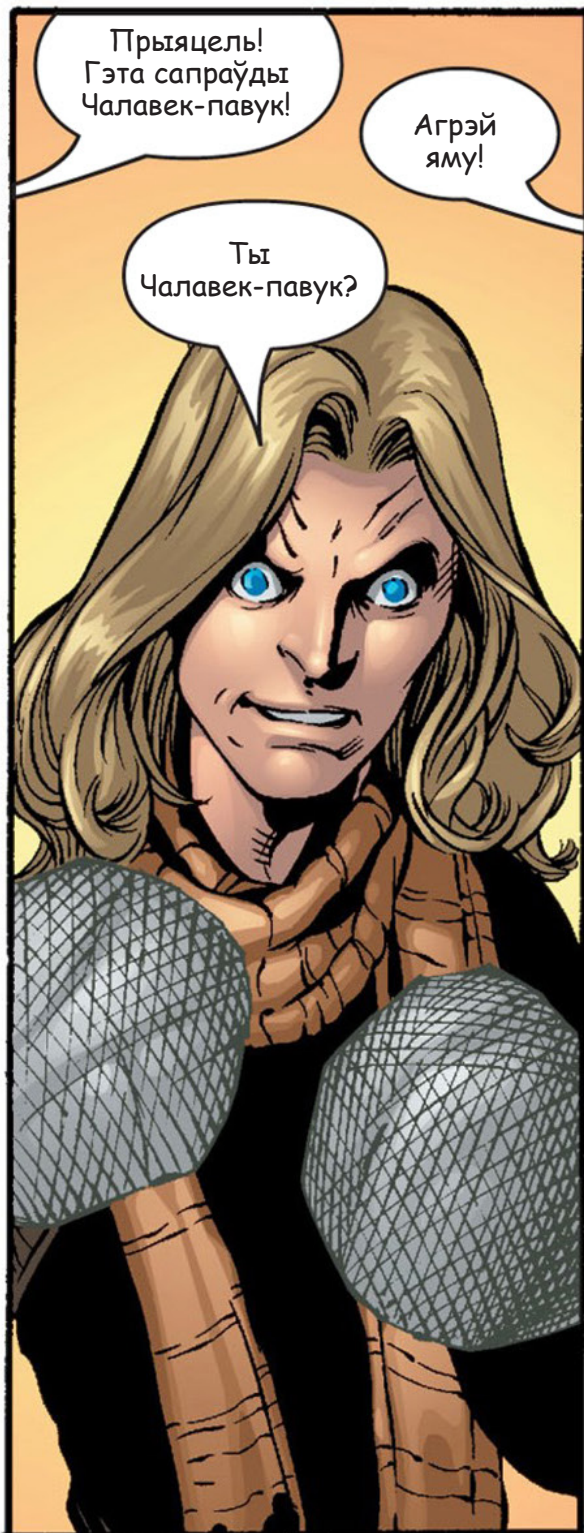
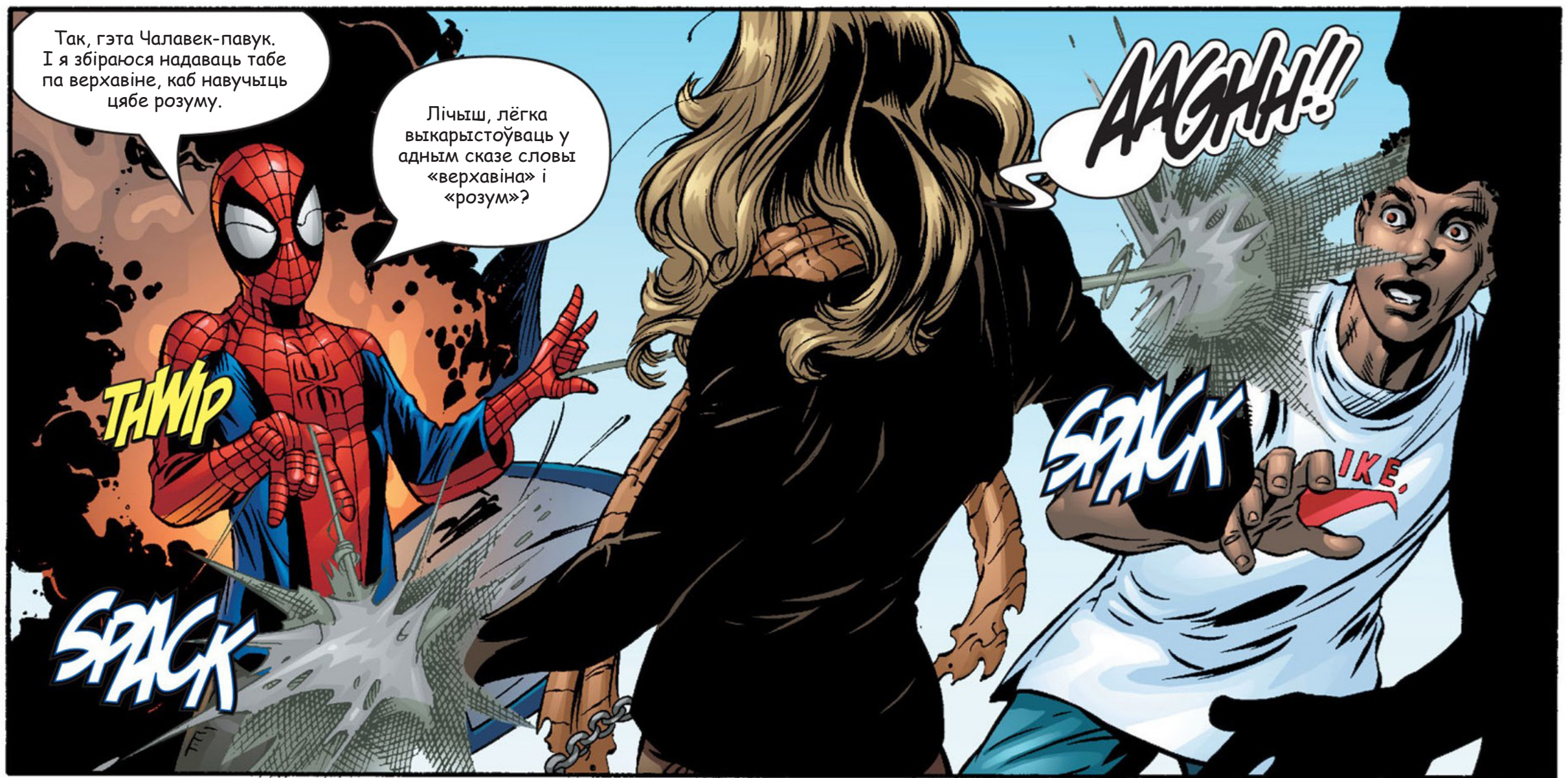
Трэба зноў **нагадаць** сабе: усё,
чаго я сапраўды хачу, гэта су-
стрэцца з Мэры Джэйн...

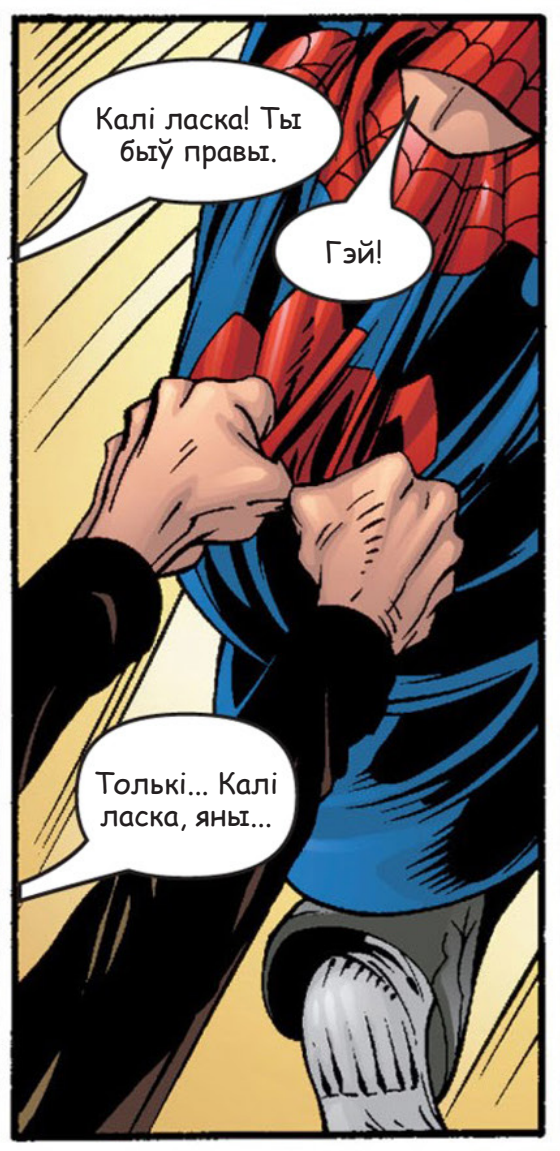
...Нарэшце, мы зноў разам пасля
нікому непатрэбнага расстання.

Што ты
нарабіў?

Калі?

Па-першае,
ты ледзь не забіў
сябе.

Табе мабыць ўсё
роўна, а мне не.

Ух-ух.

Ух-ух.

Усе палічылі бы, што
ў гэтым вінаваты я!
У свеце дастаткова
людзей, якія лічаць
мяне вінаватым
у злачынствах, якія
я не здзяйсняў.

Ух-ух.

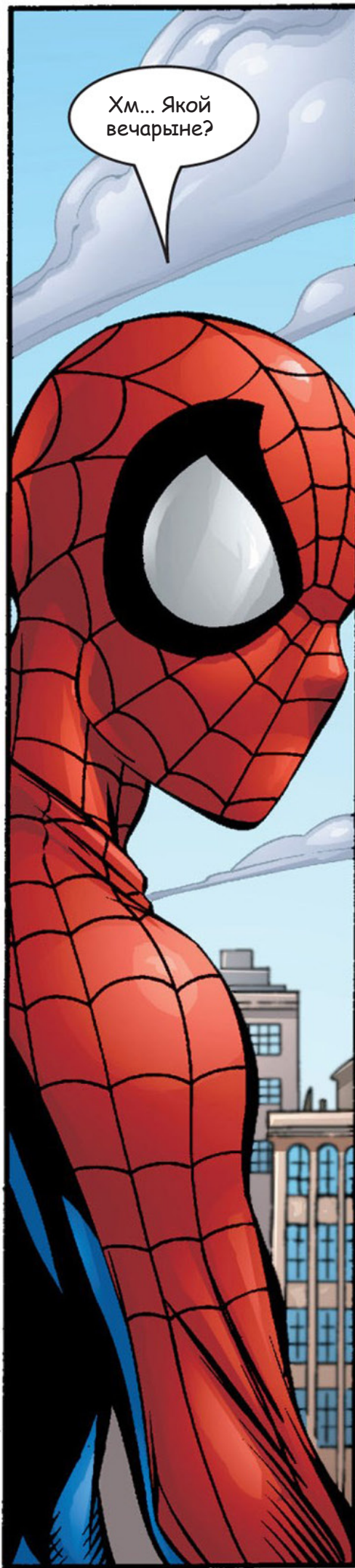
Што з табой? Чаму
ты быў такім ідыётам,
падрываў машыны?

Я хачу сказаць...
Навошта ты рабіў
гэта?

Ох, ооой,
мая галава...

Разумееш, подлы дырэктар
адлічыў палову футболь-
най каманды з-за таго, што
здарылася на вечарыне.

Хм... Якой
вечарыне?

Я быў на гэтай няўдалай вечары-
не, трохі раззлаваўся і падарваў
некалькі машын, толькі дзеля
забавы.

Дырэктар атрымаў спіс
прозвішчаў і адлічыў палову
каманды.

Ну, ведаеш, каб
пасмяяцца.

У нас хутка фінал сезо-
на. Я раззлаваўся і сказаў
яму: «Калі не вернеце іх,
я буду пратэставаць».

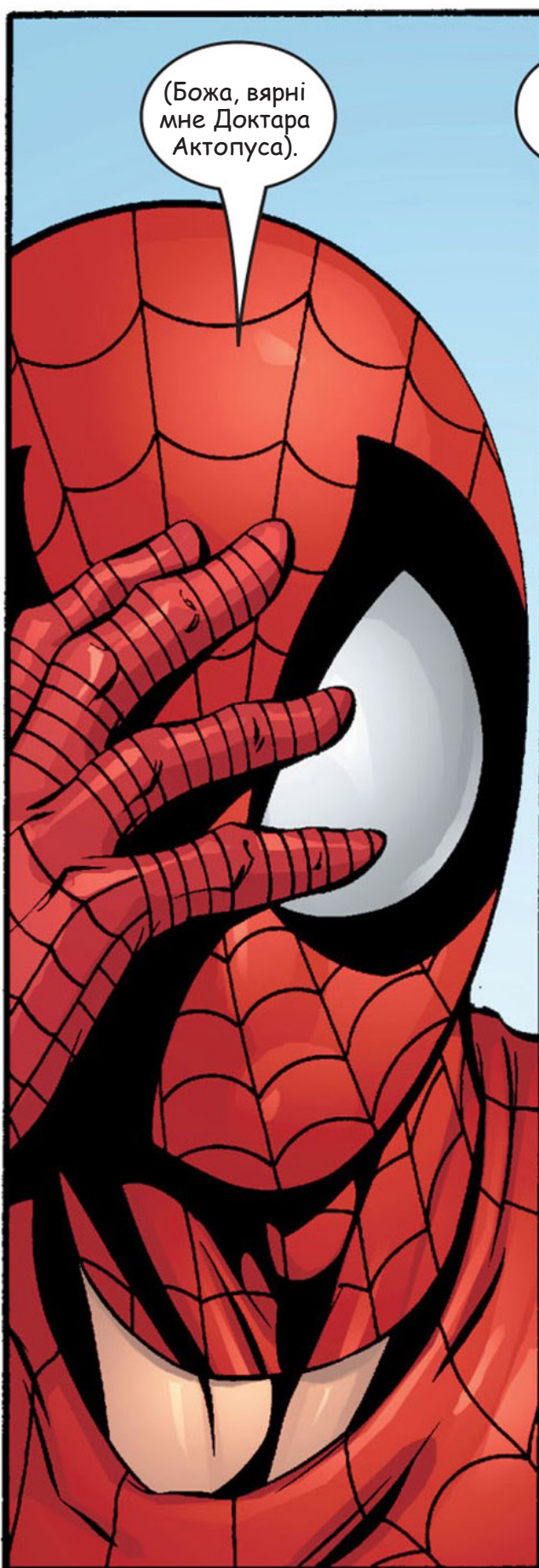
Разуме-
еш?

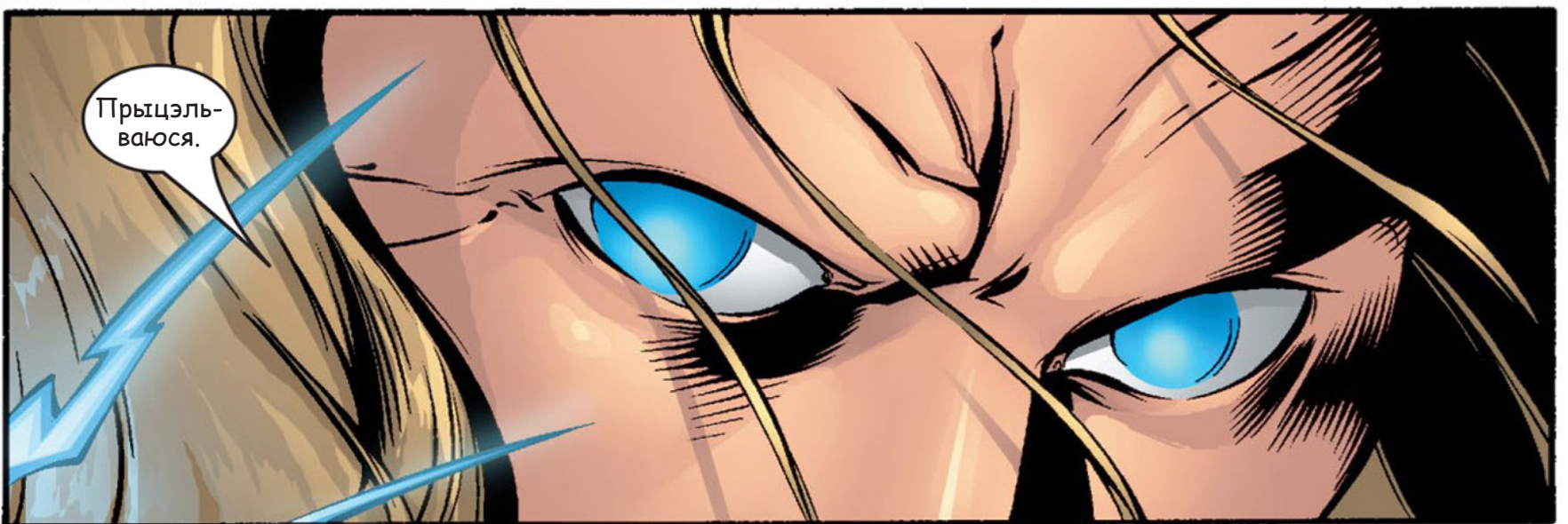
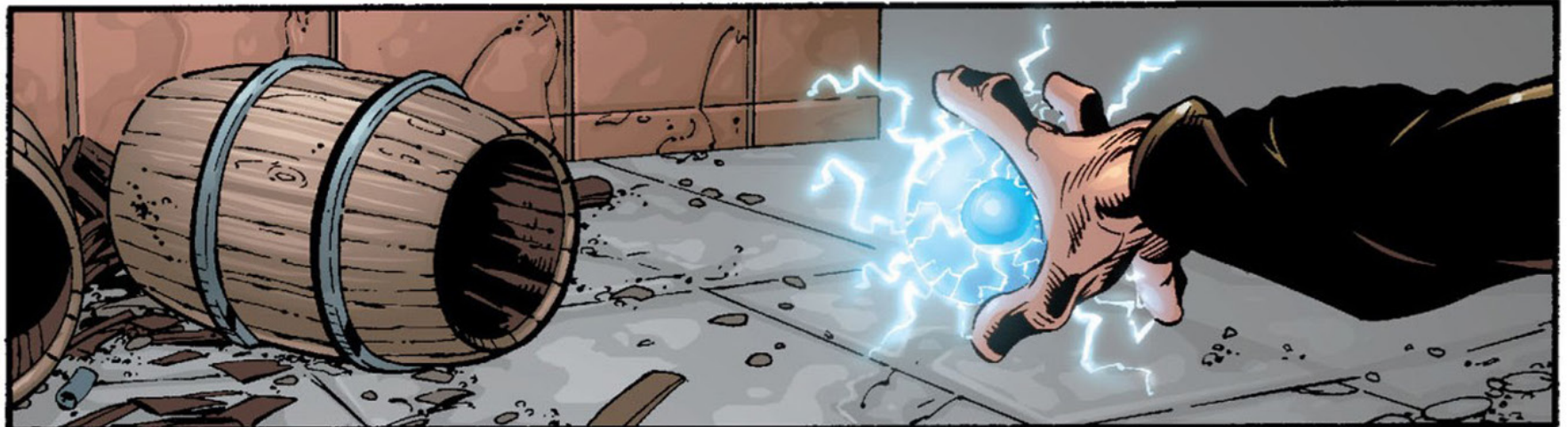
Я падарваў яго
машыну, каб
варнуць рабят.

Але я захапіўся і
падарваў яшчэ машыну
адной настаўніцы, бо
яна заўсёды на мяне
лаялася.

Я паспрабую
ўзгадаць слова
больш дакладнае,
чым «ідыёт».

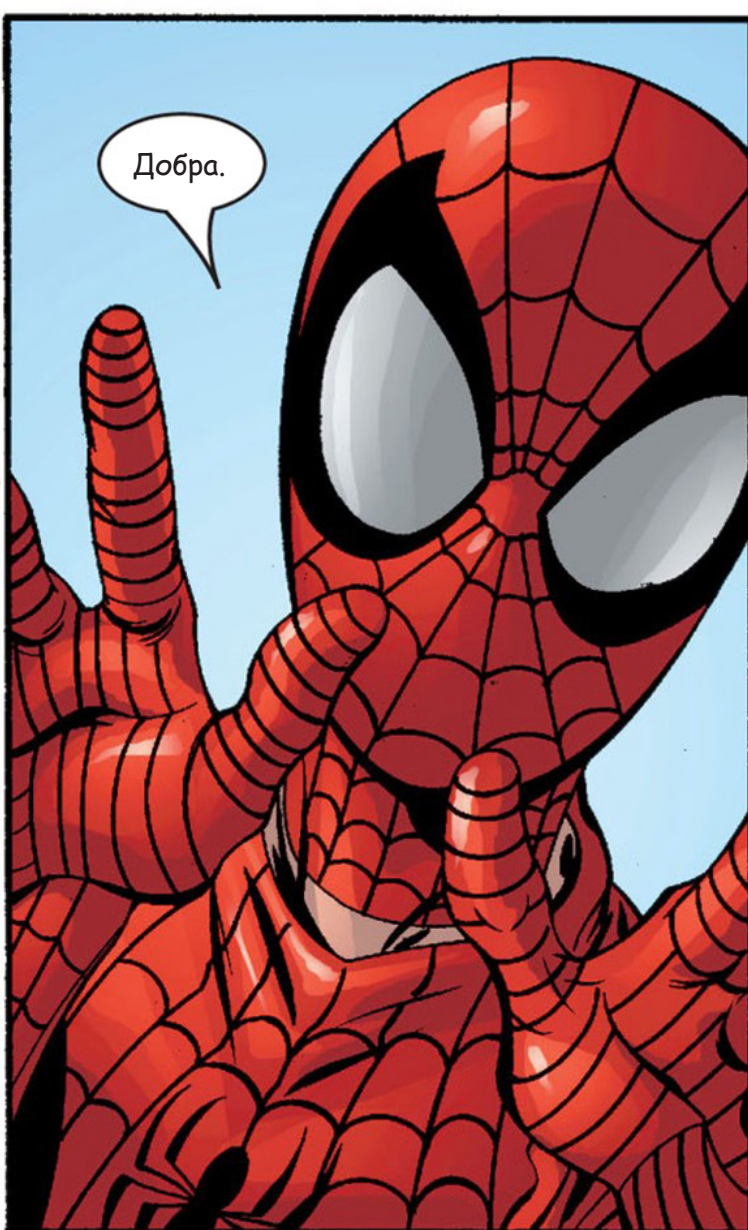

Мутанти -
дзеці Сатаны!

Калі назавеш мяне
так яшчэ раз, у цябе
будуць праблемы!

Добра.

Што ў цябе
за акцэнт?

Які акцэнт?

Ад...

...куль

ты

тады?

А, зразумеў.
Я - сірата.

Нарадзіўся
ў Латверыі.

Не пад-
манваеш?

Два гады назад
мяне ўсынавіла
амерыканская
сям'я. Я прыехаў
сюды. Пайшоў
у школу.

Прыёмныя бацькі
ведаюць пра твае
суперздольнасці?

Цяпер ведаюць. І
яны не вельмі-та
ўзрадаваліся.

Яны так сама
думаюць, што
я - мутант.

Я казаў ім,
што не.

Але па іх позірках я
бачу, што цяпер яны
баяцца мяне.

Будзем шчырымі, ёсць
падставы меркаваць,
што ты, **магчыма**...

Не!

Добра...

Кажу табе,
я - не мутант!

Добра...

Але ты
ня ведаеш,
як атрымаў
суперздоль-
насці?

Дакладна
ня ведаю.

Мабыць я... як гэты...
чараўнік?

Я лічу... ты тэлепатычна
падрываеш малекуляр-
ную структуру...

...Ці... шкодзіш малекуляр-
най структуры аб'екта, і ў
выніку ён выбухае.

Ты вельмі
разумны для хлоп-
ца ў павуціне.

А ты як
атрымаў свае
сілы?

Я проста **спрабую**
табе дапамагчы.

Я не хачу пра
гэта казаць.

Ну скажы.

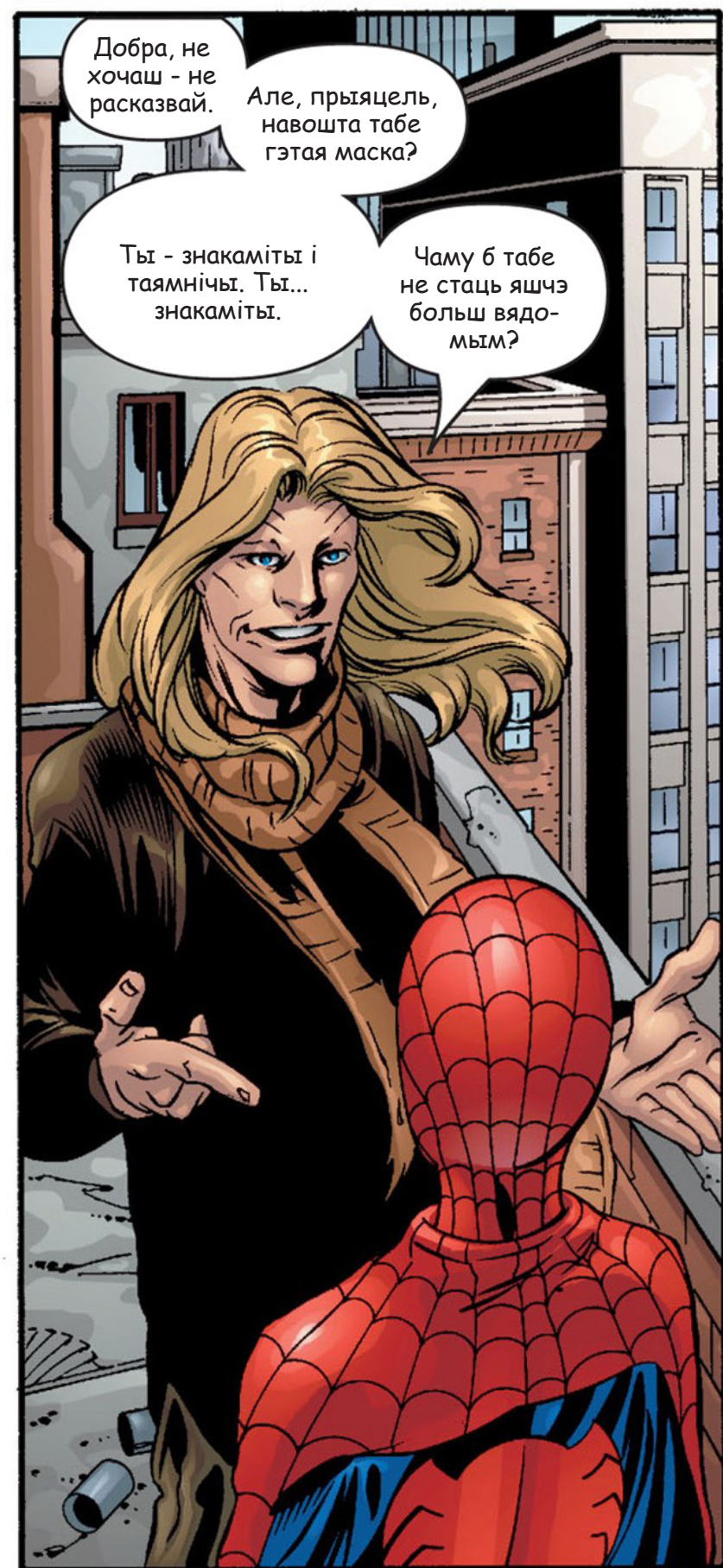
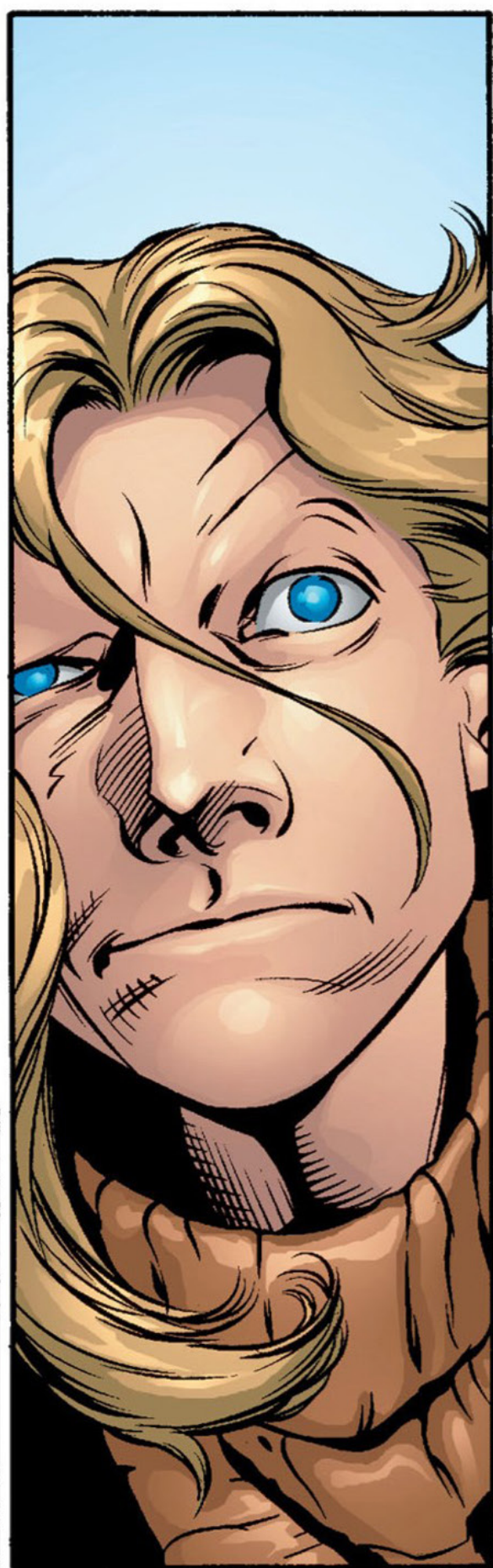
Не.

Скажы.

Я...

Скажы.

Мяне ўкусіў
павук.

Добра, не
хочаш - не
расказвай.

Але, прыцель,
навошта табе
гэтая маска?

Ты - знакаміты і
таямнічы. Ты...
знакаміты.

Чаму б табе
не стаць яшчэ
больш вядо-
мым?

Я не хачу быць
вядомым.

Ну
канешне!

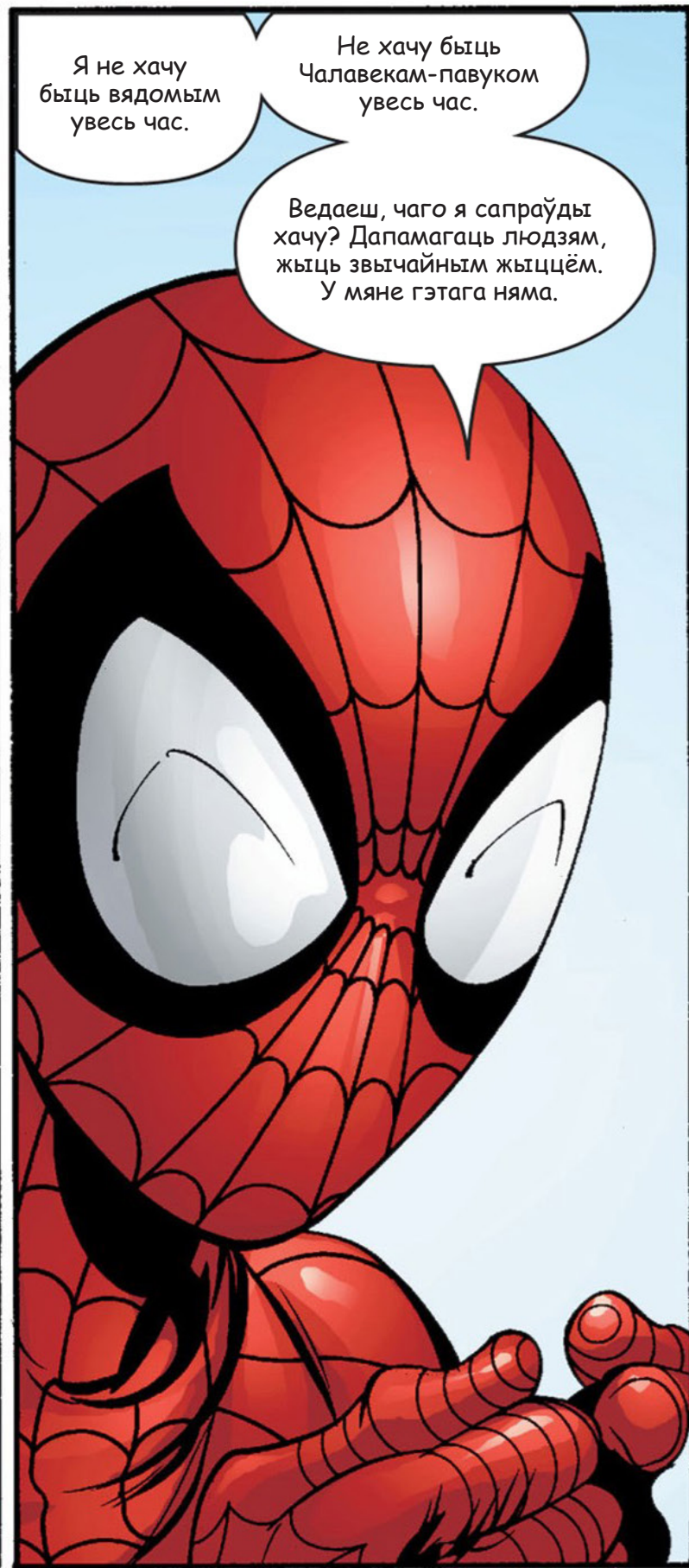
Не хачу.

Ох-ох.

Хлопец носіць
абліпальны
чырвона-сіні
касцюм...

Усюду
лезіць, усім
перашка-
джае...

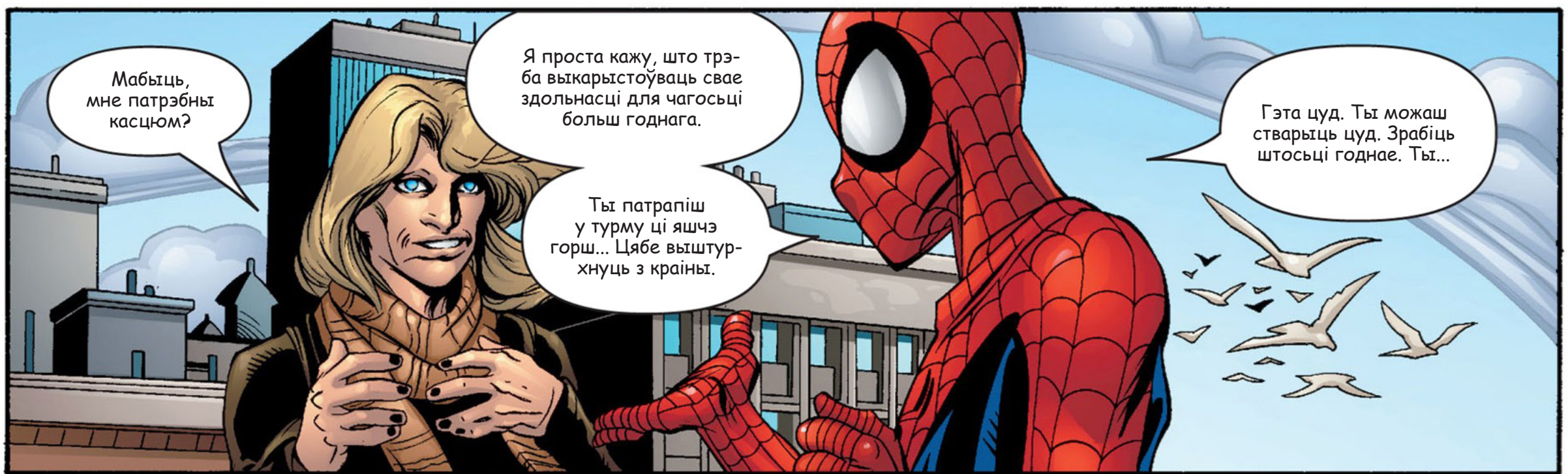
І расказвае,
што ня хоча
быць вядо-
мым.

Я не хачу
быць вядомым
увесь час.

Не хачу быць
Чалавекам-павуком
увесь час.

Ведаеш, чаго я сапраўды
хачу? Дапамагаць людзям,
жыць звычайным жыццём.
У мяне гэтага няма.

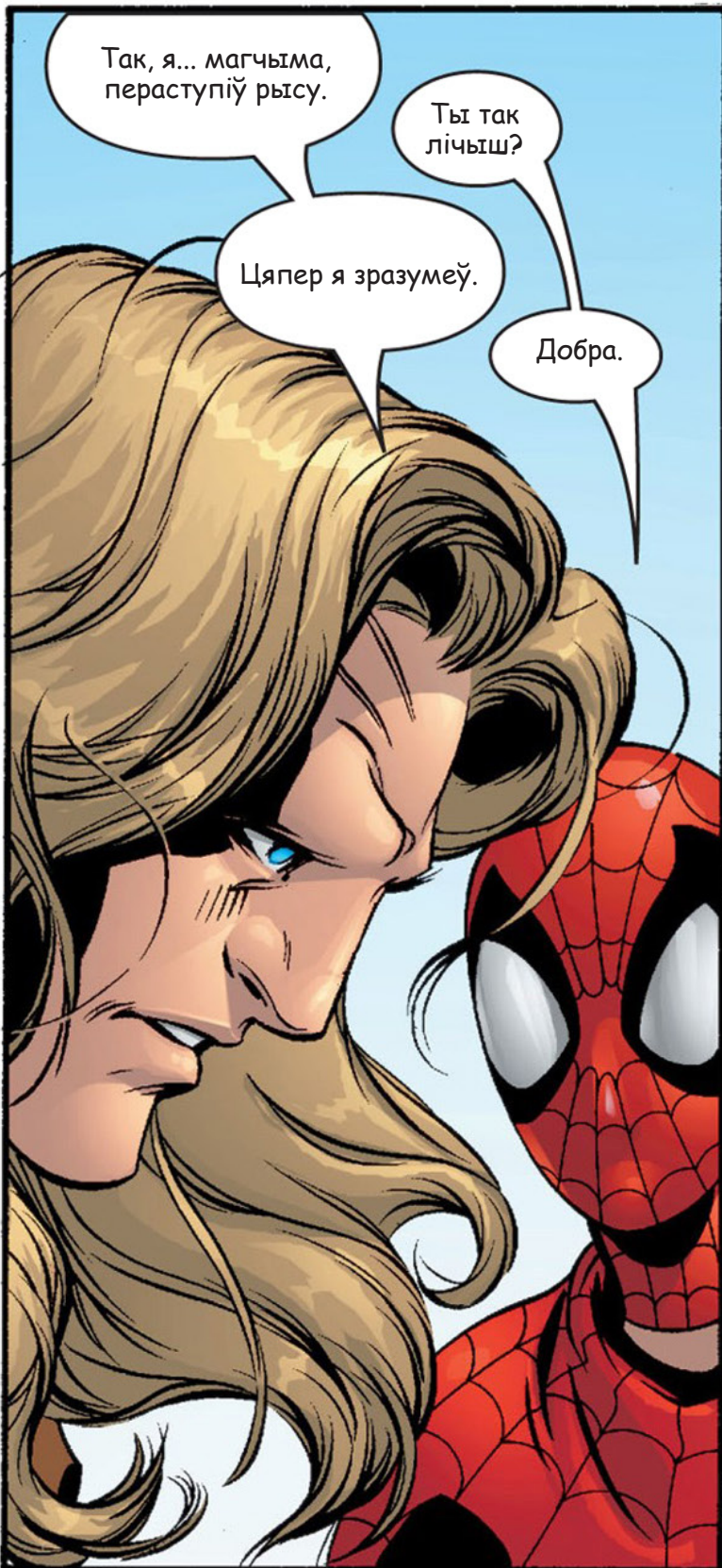

Мабыць, мне патрэбны касцюм?

Я проста кажу, што трэба выкарыстоўваць свае здольнасці для чагосьці больш годнага.

Ты патрапіш у турму ці яшчэ горш... Цябе выштурхнуць з краіны.

Гэта цуд. Ты можаш стварыць цуд. Зрабіць штосьці годнае. Ты...

Так, я... магчыма, пераступіў рысу.

Ты так лічыш?

Цяпер я зразумеў.

Добра.

Разумееш...

Раней ніхто не звяртаў на мяне ўвагу. Зразумела?

Я быў «брудны іншаземец». Нава-лач, зразумела?

Цяпер я ім паказаў. Я паказаў, што я магу... Цяпер усе мяне любяць.

Я хажу на вечарыны. Сустрэкаюся з дзяўчынамі.

Канешне, некаторыя людзі баяцца мяне, але мне гэта нават падабаецца. Добра, калі цябе баяцца.

Мабыць, я падарву цябе і стану знакамітым.

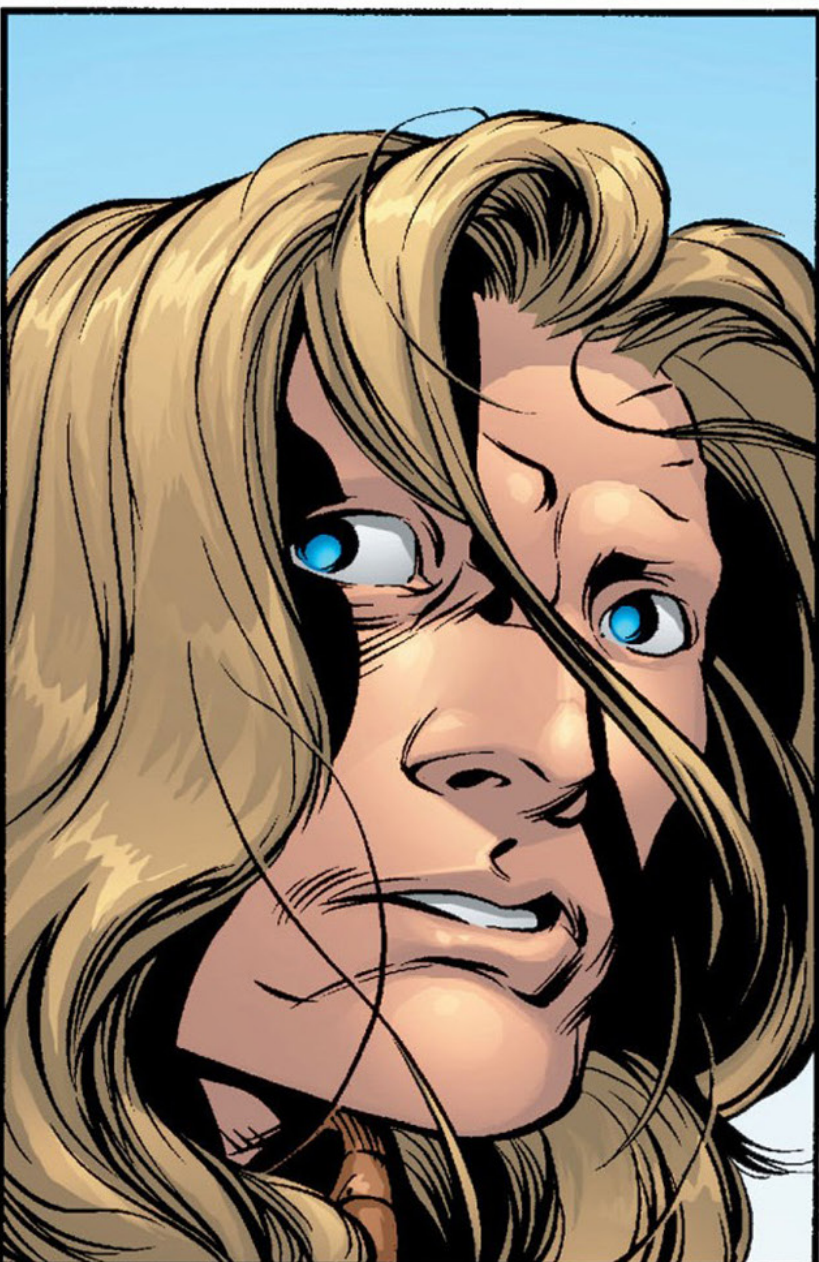

Добра...

Добра...

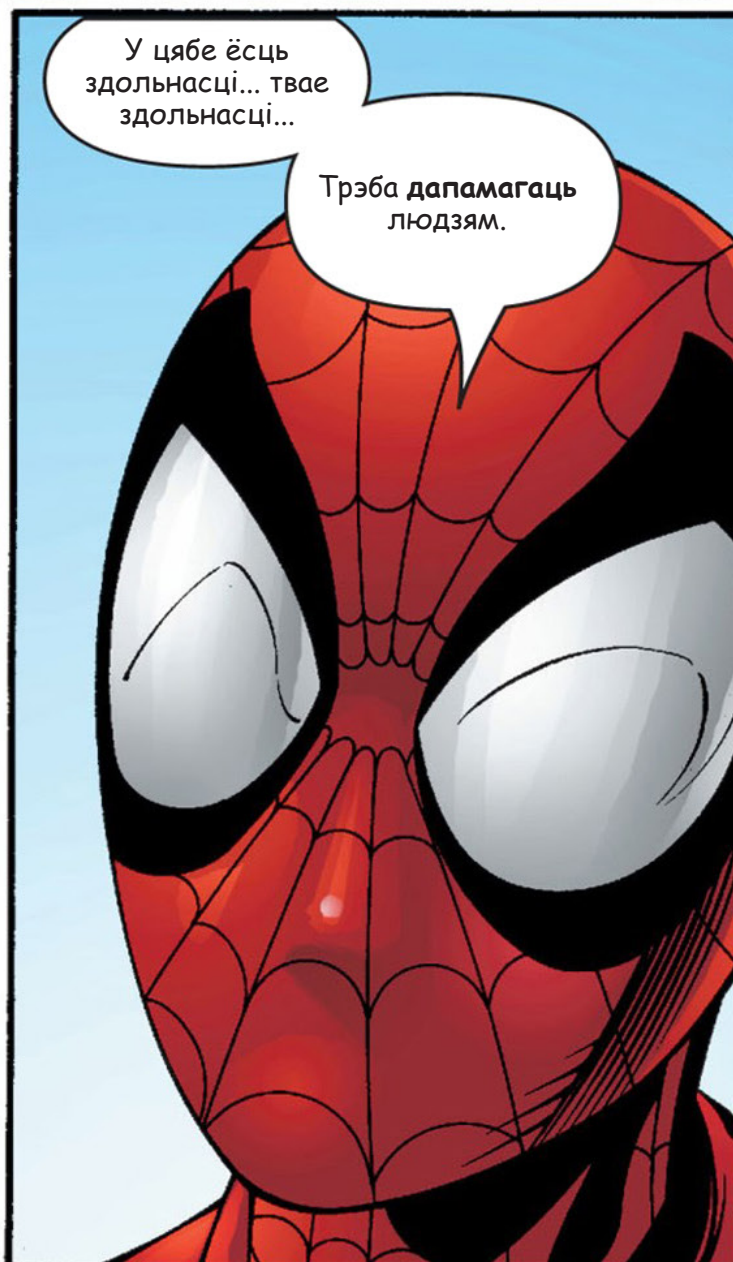
Замест гэтага, як **наконт**...

«Разам з вялікай сілай павінна прыйсці вялікая адказнасць»?

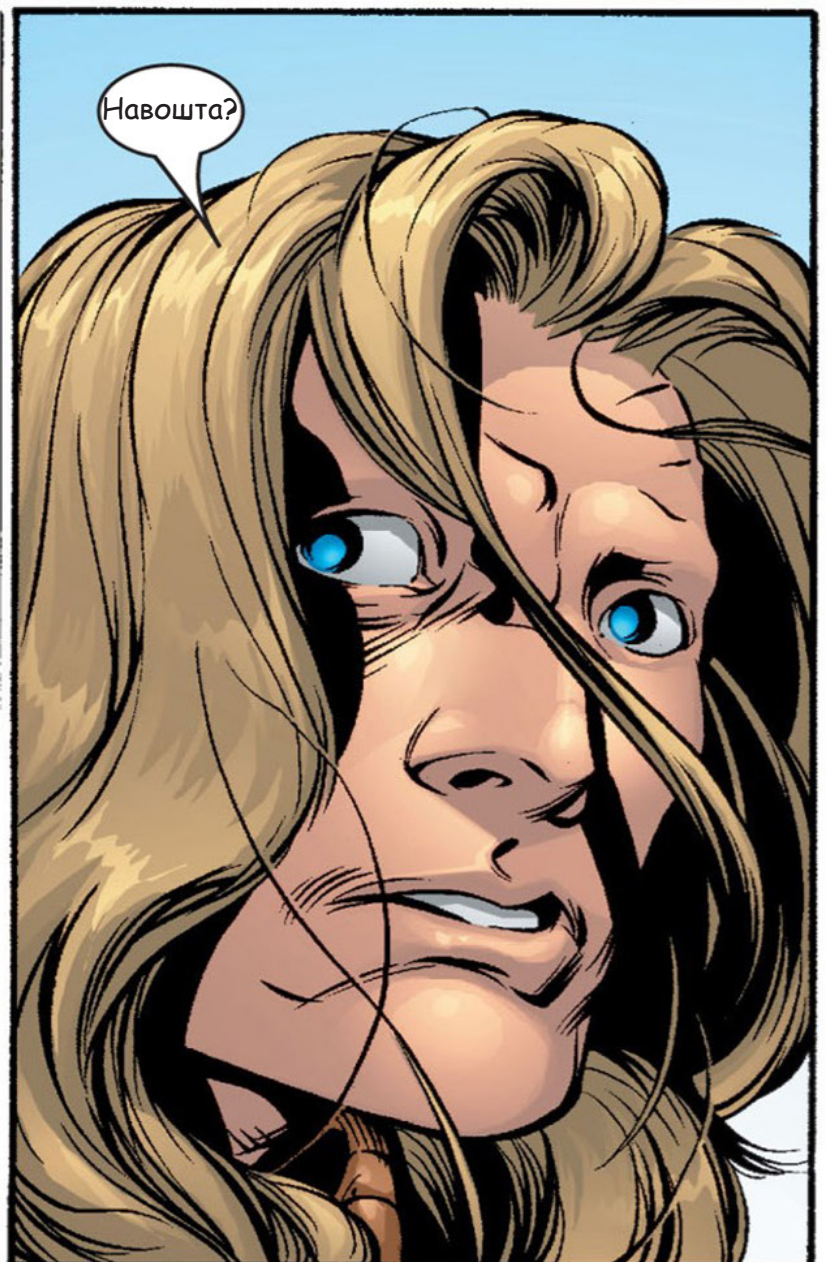

У цябе ёсць здольнасці... твае здольнасці...

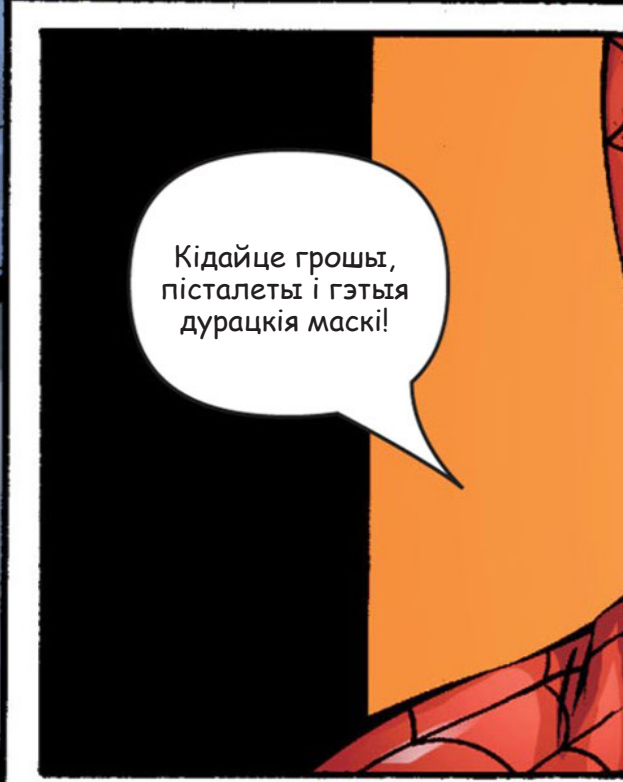
Трэба дапамагаць людзям.

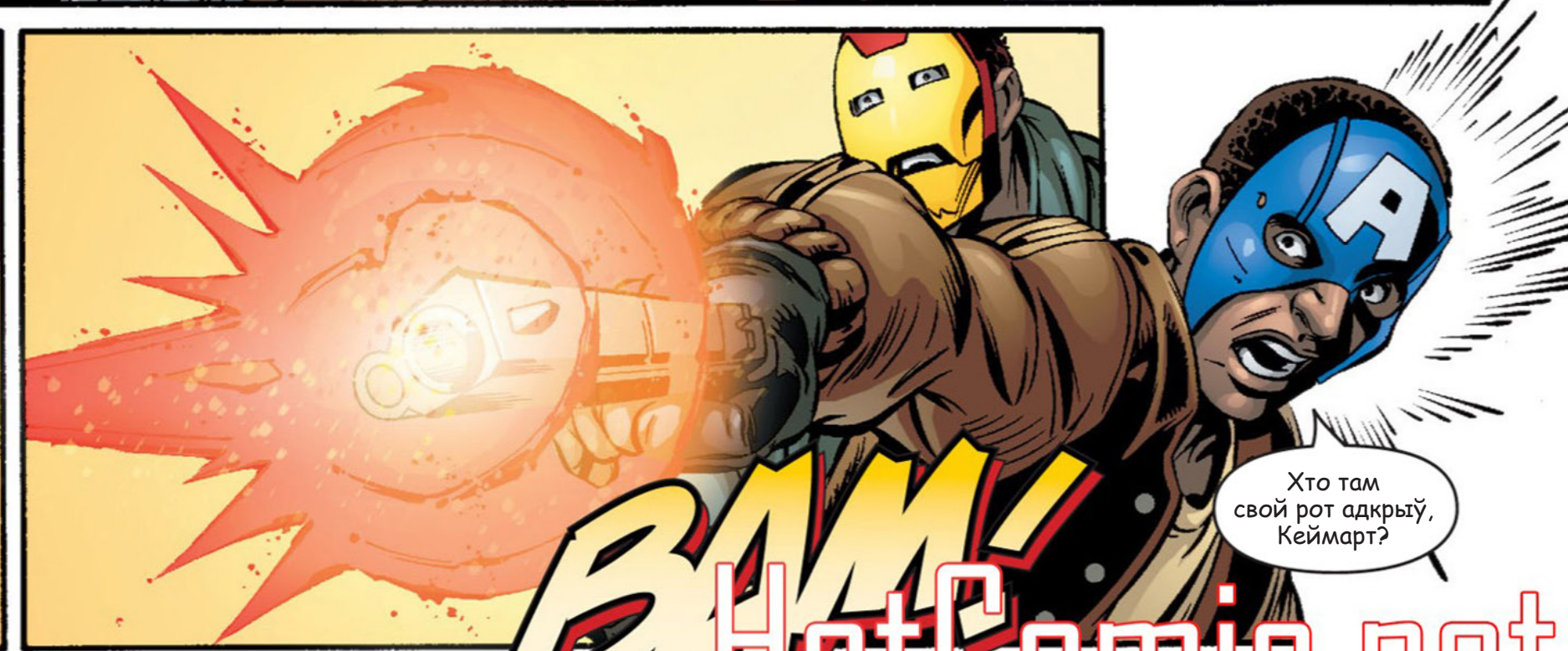

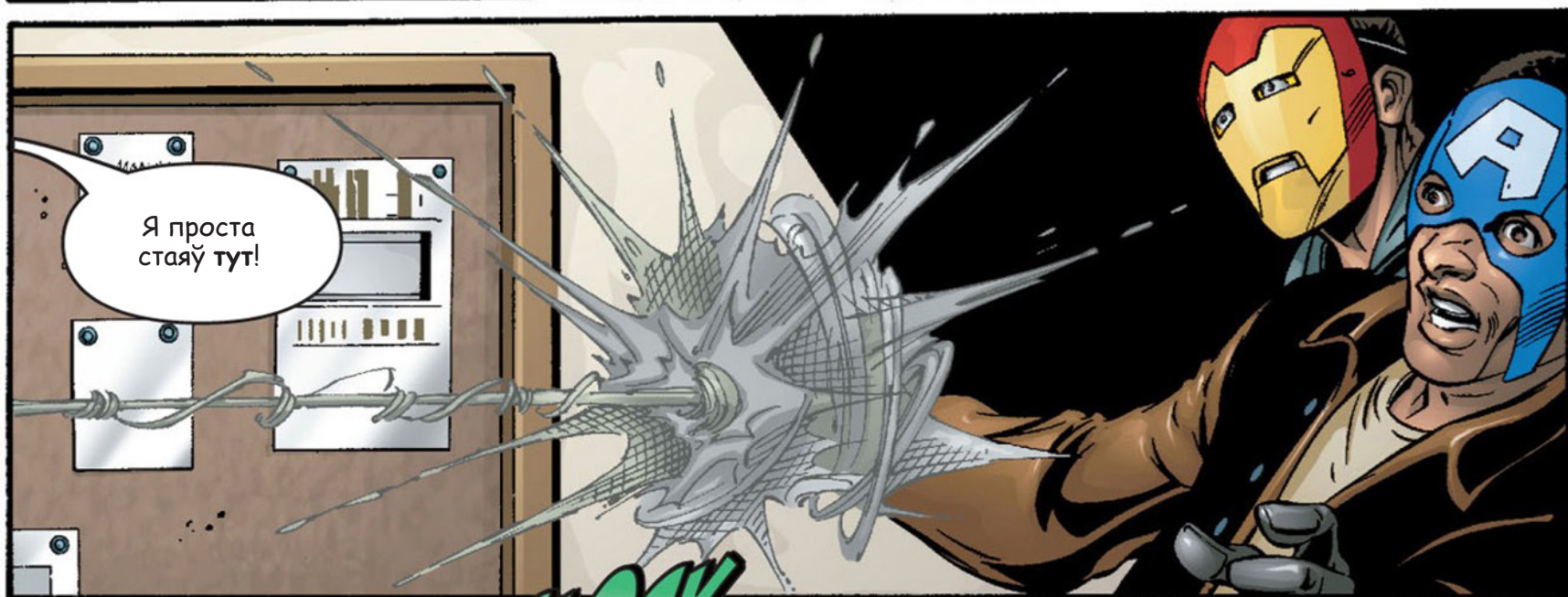
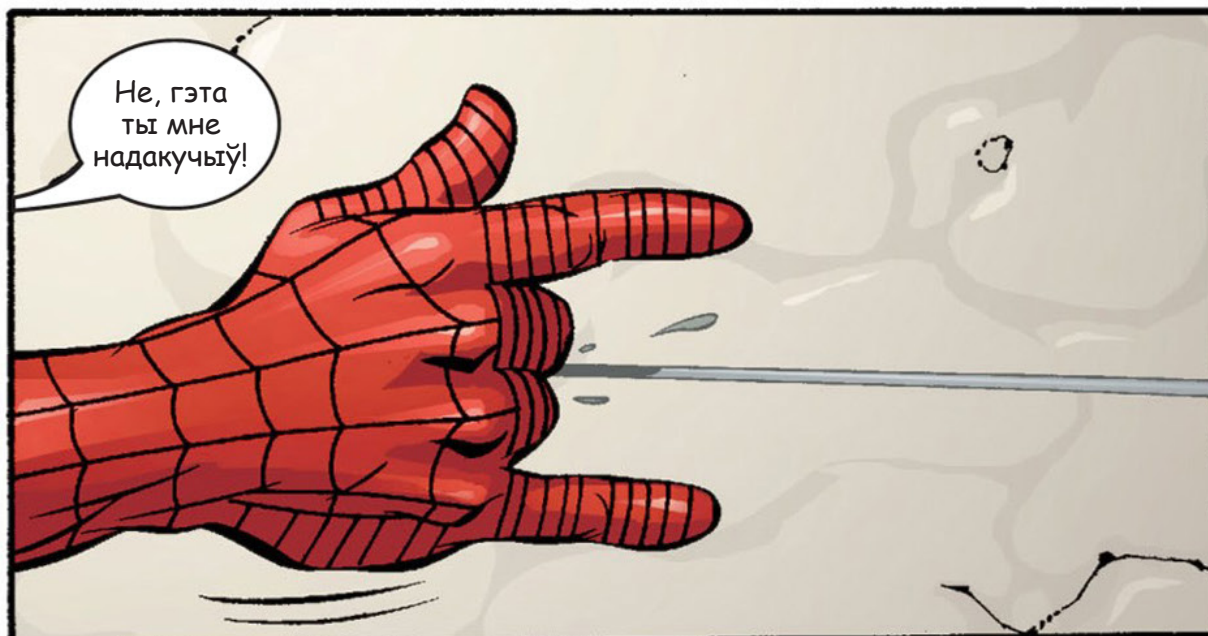
Навошта?

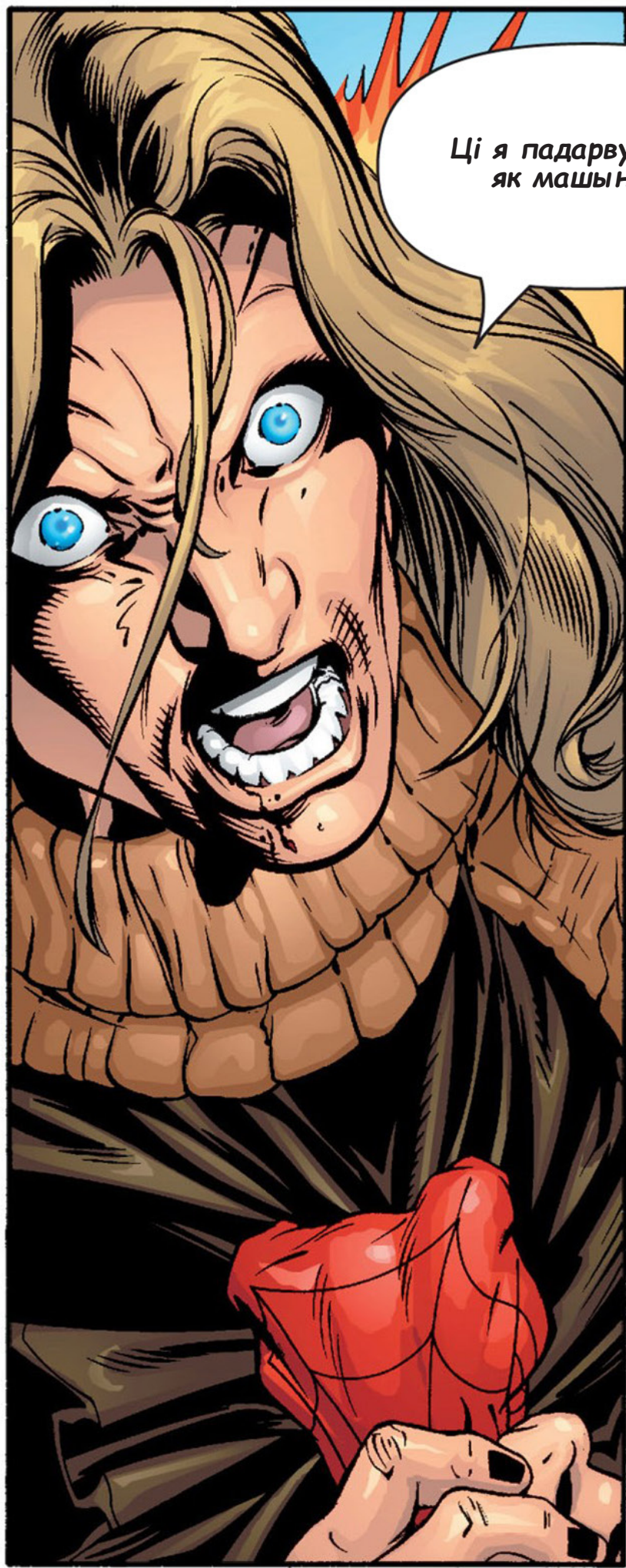

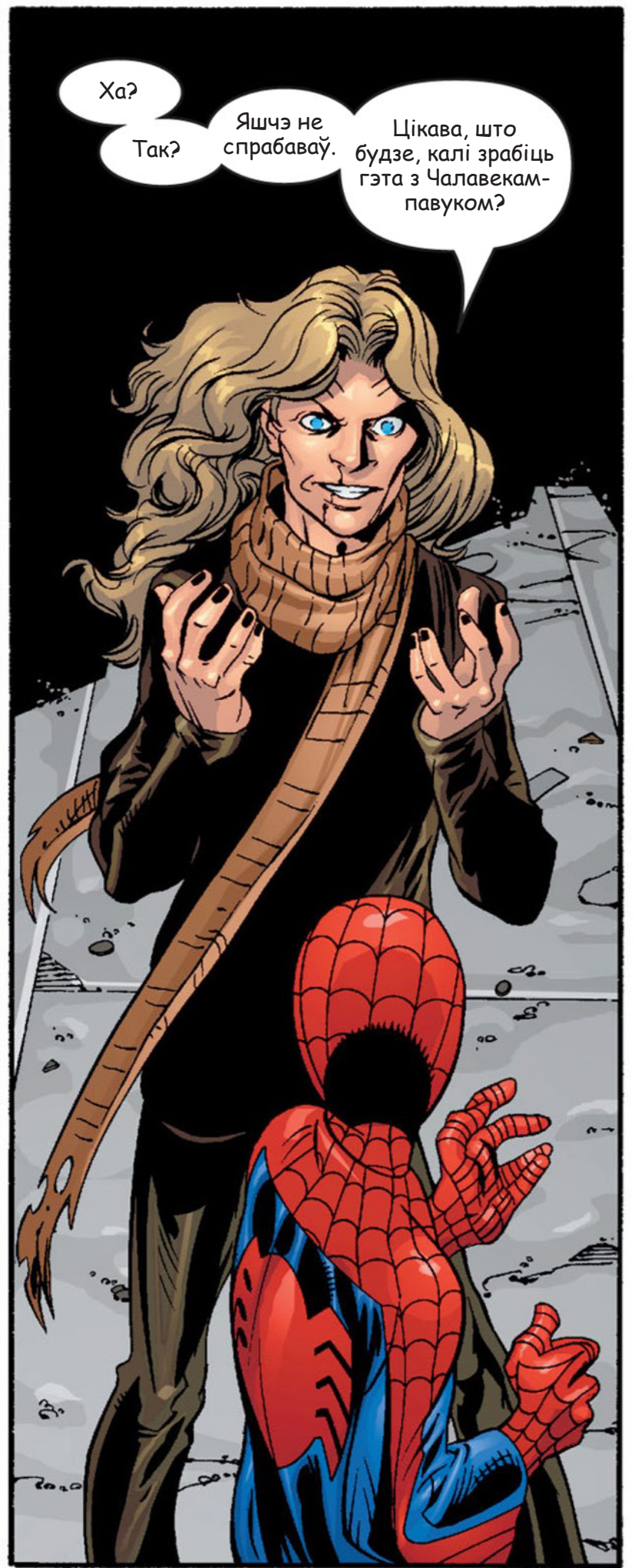
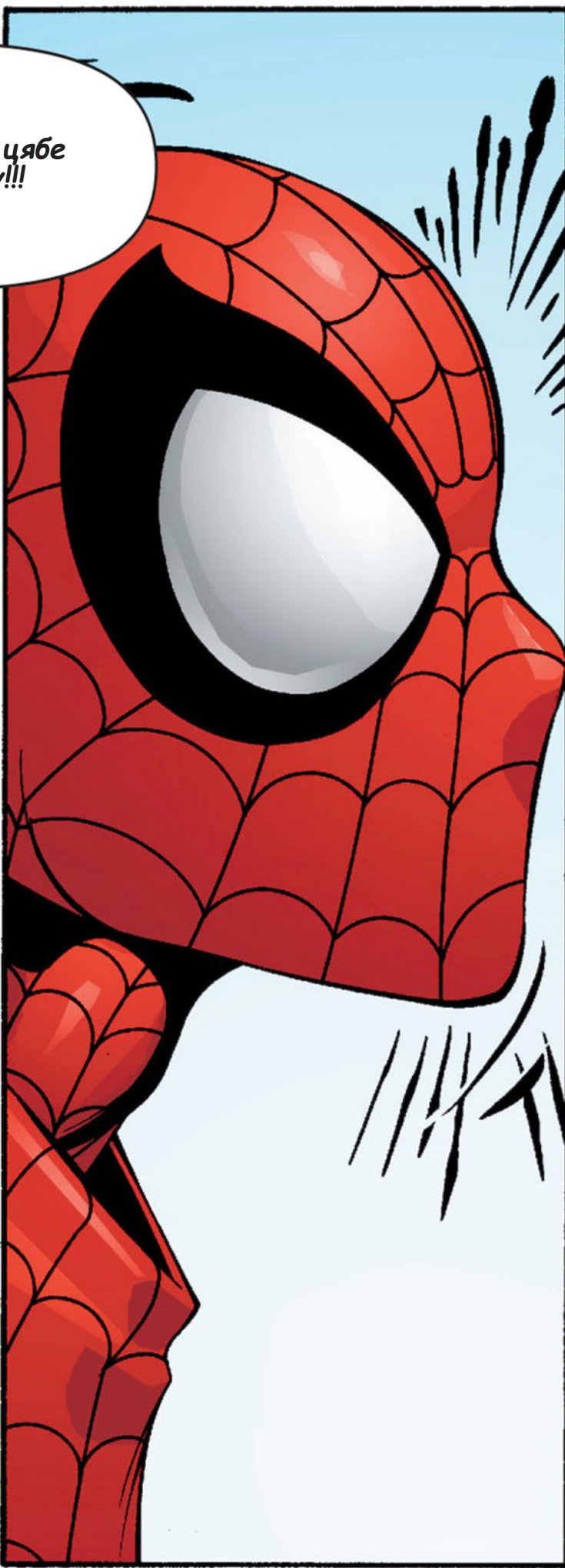

Ці я падарву цябе
як машыну!!!

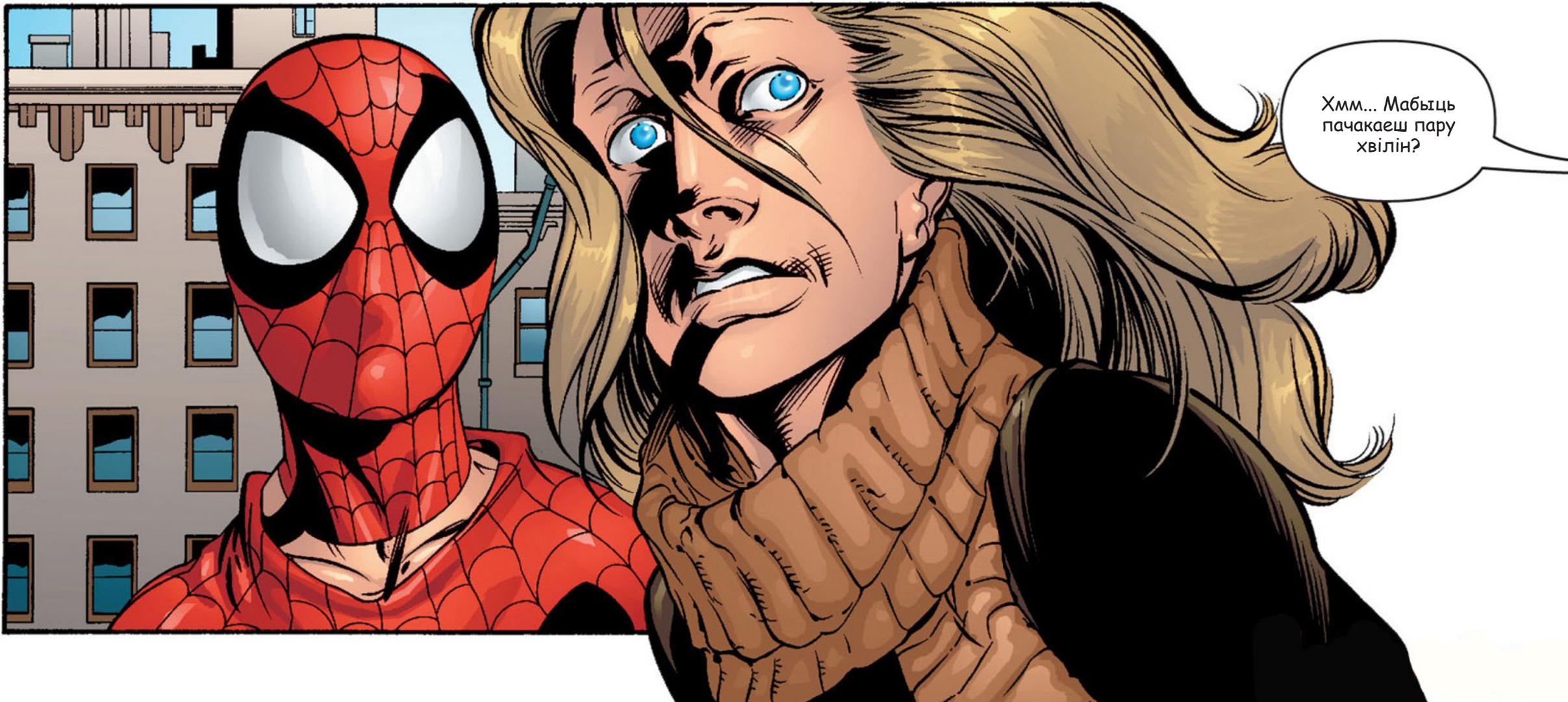
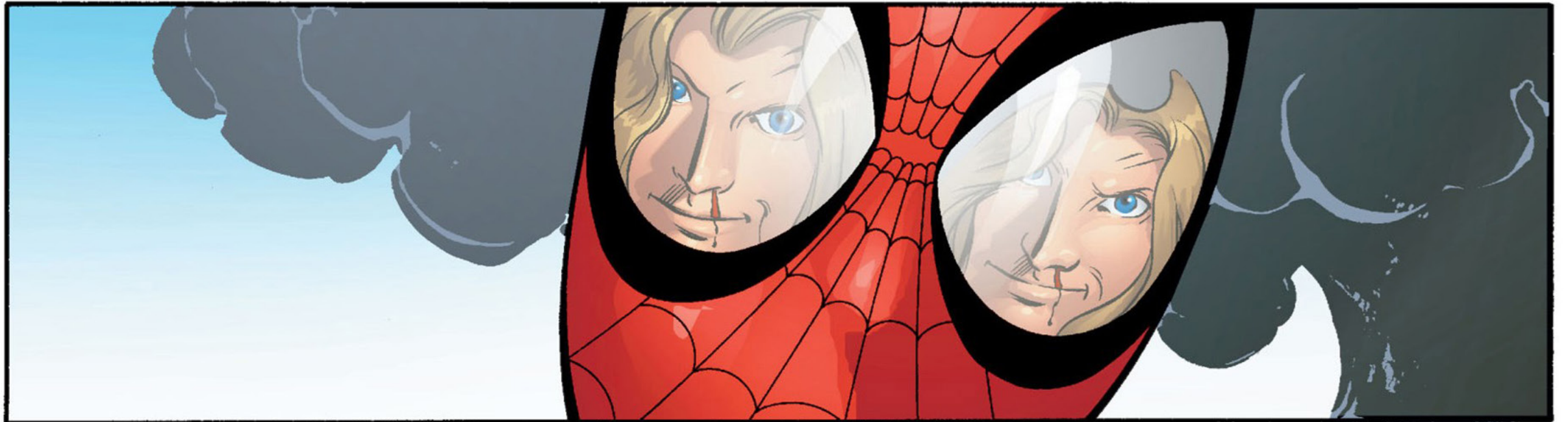

Ха?

Так?

Яшчэ не
спрабаваў.

Цікава, што
будзе, калі зробіць
гэта з Чалавекам-
павуком?

Хмм... Мабыць
пачакаеш пару
хвілін?

Мы хацелі
б пагаварыць
з вамі.

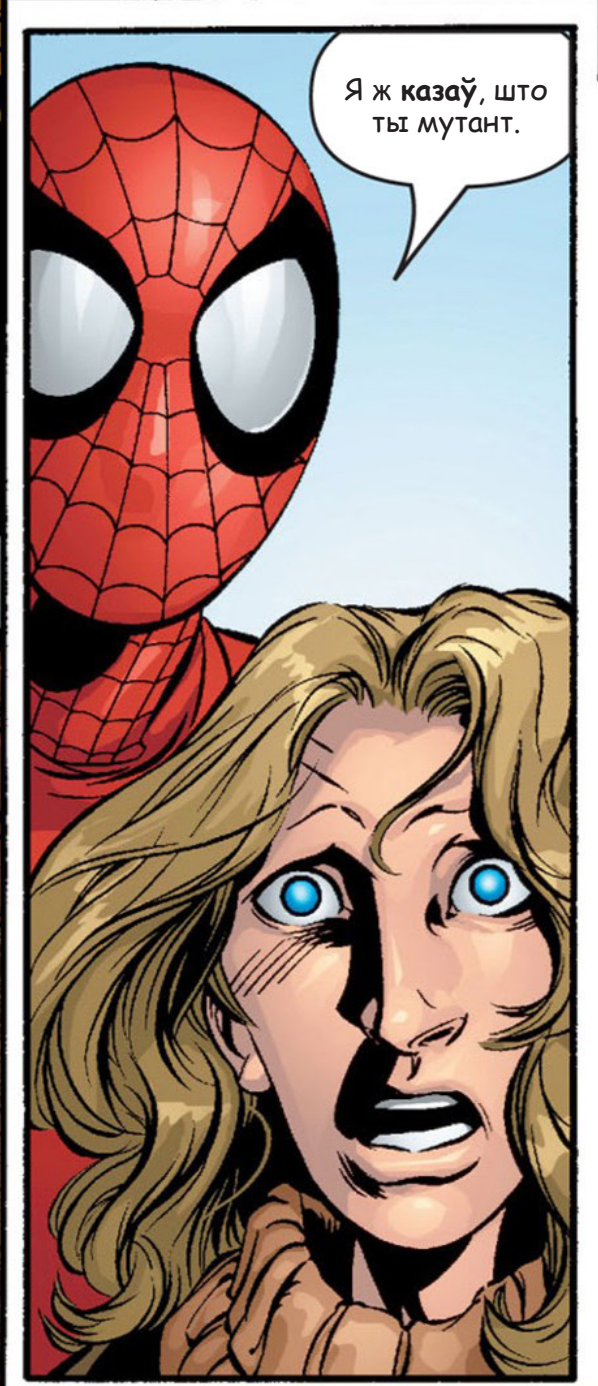
Мы - Людзі
Ікс.

Чароўныя.

Як у
тэлевізары.

Я ж казаў, што
ты мутант.

Працяг будзе...